

- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende, er momsdirektivets bestemmelser samt det grundlæggende princip om overholdelse af retten til forsvar og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder da til hinder for en national praksis, som tillader en procedure, som den i det første spørgsmål omhandlede, således at en anden part i retsforholdet (fakturamodtageren) i den oprindelige kontrol ikke har rettigheder som part i sagen i forbindelse med en kontrol, hvis resultater skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i kontrollen vedrørende den anden parts afgiftsmæssige forpligtelse, og kan lægges sidstnævnte til last, således at afgiftsmyndigheden ikke stiller den dokumentation, der er relevant for den kontrol, der blev foretaget hos den første part i retsforholdet (fakturaudstederen) til rådighed for den anden part, herunder navnlig de bilag, der ligger til grund for resultaterne, mødeprotokollerne og de administrative afgørelser, men kun fremsender dokumentationen til en part i forkortet form, idet afgiftsmyndigheden således kun giver den anden part indirekte kendskab til dokumentationen, idet den foretager en udvælgelse på baggrund af dens egne kriterier, som den anden part ikke har nogen kontrol over?
- 3) Skal momsdirektivets bestemmelser samt det grundlæggende princip om overholdelse af retten til forsvar og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis i henhold til hvilken konklusionerne i forbindelse med kontrollen af parterne i retsforholdet, som den afgiftsmæssige forpligtelse vedrører, som afgiftsmyndigheden foretager ved en gennemførelsesprocedure hos udstederen af en faktura, og som indebærer, at det konstateres, at nævnte udsteder har deltaget i aktiv skattesvig, skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i forbindelse med kontrollen af fakturamodtageren, således at nævnte modtager i den kontrolprocedure, der gennemføres hos udstederen, ikke har rettigheder som part i sagen, og heller ikke kan udøve retten til forsvar i forbindelse med en kontrolprocedure, hvori resultaterne skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i kontrollen vedrørende modtagerens afgiftsmæssige forpligtelse, og kan lægges sidstnævnte til last, og således at [afgiftsmyndigheden] ikke stiller den dokumentation, der er relevant for den kontrol, som foretages hos udstederen, herunder navnlig de bilag, der ligger til grund for resultaterne, mødeprotokollerne og de administrative afgørelser, til rådighed for modtageren, men kun fremsender dokumentationen til en part i forkortet form, idet afgiftsmyndigheden således kun giver den anden part indirekte kendskab til dokumentationen, idet den foretager en udvælgelse på baggrund af dens egne kriterier, som den anden part ikke har nogen kontrol over?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polen)
den 19. marts 2018 — straffesag mod B.S.**

(Sag C-195/18)

(2018/C 221/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Parter i hovedsagen

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF⁽¹⁾ af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, sammenholdt med bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽²⁾ om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif fortolkes således, at et produkt, hvor der til fremstilling af stamurten er anvendt maltekstrakt, glukosesirup, citronsyre og vand, også kan være en øl fremstillet af malt henhørende under KN-kode 2203 i den kombinerede nomenklatur, såfremt andelen af ikke-maltede bestanddele i urten er højere end andelen af maltede bestanddele og glukosesiruppen er blevet tilsat urten før urtens gæring, og hvilke kriterier skal anvendes ved bestemmelsen af forholdet mellem andelen af maltede og ikke-maltede bestanddele i stamurten for at tarifere det fremstillede produkt som øl under KN-kode 2203?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 316, s. 21.

⁽²⁾ EFT 1987, L 256, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27. marts 2018 — ML

(Sag C-220/18)

(2018/C 221/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Part i hovedsagen

Eftersøgt: ML

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvilken betydning har det ved fortolkningen af de ovennævnte bestemmelser⁽¹⁾, når indsatte i den udstedende medlemsstat har mulighed for at anvende retsmidler vedrørende deres forhold under frihedsberøvelsen?
 - a) Hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed har dokumentation for, at forholdene under frihedsberøvelsen i den udstedende medlemsstat udviser reelle mangler, der er systemiske eller generelle, eller som berører visse persongrupper eller visse centre for frihedsberøvede, skal det da under hensyntagen til de ovennævnte bestemmelser udelukkes, at der består en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling i tilfælde af, at den eftersøgte person udleveres, som er til hinder for lovligheden af udleveringen af den pågældende, når der sikres mulighed for anvendelse af sådanne retsmidler, uden at det er nødvendigt at foretage en yderligere prøvelse af de konkrete forhold under frihedsberøvelsen?
 - b) Er det i denne forbindelse af betydning, når Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol med hensyn til denne mulighed for at anvende retsmidler ikke har fundet nogen holdepunkter for, at den ikke giver frihedsberøvede personer realistiske perspektiver med hensyn til forbedring af urimelige forhold under frihedsberøvelsen?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares med, at eksistensen af frihedsberøvede personers mulighed for at anvende sådanne retsmidler ikke kan udelukke en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling af den eftersøgte person, uden at den fuldbyrdende judicielle myndighed foretager en yderligere prøvelse af de konkrete forhold under frihedsberøvelsen i den udstedende medlemsstat:
 - a) Skal de ovennævnte bestemmelser da fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndigheds prøvelse af forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat skal gælde samtlige fængsler eller øvrige afsoningsinstitutioner, i hvilke den eftersøgte person muligvis kan blive indsat? Gælder dette også for en indsættelse i bestemte fængsler, der kun er midlertidig, eller som kun sker med henblik på overgivelse? Eller kan prøvelsen begrænses til det fængsel, i hvilket den eftersøgte person ifølge oplysningerne fra myndighederne i den udstedende medlemsstat sandsynligvis og for størstedelen af tiden skal indsættes?